

РЕШЕНИЕ

№ 769

гр. София, 11.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлиян Киров

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8548** по описа за **2020** година докладвано от съдия Юлиян Киров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на И. С. Й., срещу решение № 165483 от 31.07.2020 г. по НАХД № 5238/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-003943/13.03.2020 г., издадено от началник група към СДВР-ОПП, с което на касатора е наложено административно наказание на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП. Твърди се, че решението е незаконосъобразно и необосновано.

Моли съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП.

Ответникът, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА**, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок по чл.211,

ал.1 от АПК от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл.210, ал.1 от АПК и при спазване на изискванията на чл.212 от АПК.

Със съдебно решение № 165483 от 31.07.2020 г. по НАХД № 5238/2020 г., СРС е потвърдил НП № 20-4332-003943/13.03.2020 г., издадено от началник група към СДВР-ОПП, с което на И. С. Й. е наложено административно наказание на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и същите са в съответствие с материалния закон. Тези изводи са правилни и се споделят от касационната инстанция.

Районният съд е обсъдил приложените по делото писмени доказателства – АУАН и НП, докладна записка, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания на актосъставителя Б. и свидетеля Ф., от които безспорно се установява извършването от обективна и субективна страна на посоченото в НП нарушение. Правилно административнонаказващият орган е посочил в НП, че Й. е нарушил разпоредбата на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП. Въпреки, че показанията на непосредствено възприелият нарушението актосъставител, разпитан в първоинстанционното производство, не са достатъчно конкретни, от това не произтича по необходимост извод за недоказаност на административнонаказателното обвинение. В този смисъл и не би следвало да се отрича възможността от тях да се извеждат доказателствени изводи.

Предвид на непрекъснатата дейност по контролиране безопасността на движението и съставяне на АУАН, включени в служебните им функции, неоправдано е да се очаква от тези лица да си спомнят конкретната обстановка, при която е извършено всяко нарушение, както и да идентифицират нарушителите. Достатъчно е, че отразените в акта констатации не са били отречени. Освен това, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. От страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта.

Разпоредбата на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП вменява в задължение на водача на нерелсово ППС при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. По този начин се осигурява безопасността на пешеходците. В случая Й., на обозначена пешеходна пътека „тип Зебра“, не е пропуснал пресичащите на платното за движение пешеходци.

Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма, като наложената от АНО санкция е по вид и размер определен в съответната на извършеното нарушение правна норма – чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I- ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 165483 от 31.07.2020 г. по НАХД № 5238/2020 г. на
Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.